Їй

В маленькому рожевому вагоні
З блакиттю подушок
Нам добре буде. В пестощів полоні
М'яким гніздом куток.

Заплющиш очі, щоб за склом не бачить,
Як тіні злі навкіл
Кривляються потворно й вечір плаче
Від куцих та вовків.

Цілунку на щоці відчуєш опік...
Неначе павучка ледь чутний дотик
На шиї заблука...

"Знайди!" – голівку схилиш винувато,
Й ретельно ми заходимось шукати
Того мандрівника...

Переклад В. Бойка